

bedres. Men det er forkert. Selvfølgelig vil en Forbedring af Samfundsf forholdene i høj Grad øve sin gunstige Virkning. Den vil bl. a. have den Betydning, at man lettere kan tilsløre sine personlige Skavanker og ogsaa bedre kan bære dem. Men man bliver ikke befriet for Aandssvaghed eller Sindssygd om ved at være selv nok saa velstaaende, og der er teoretisk ikke det mindste i Vejen for, at Samfundet kunde blive et fuldkomment konstrueret Samfund samtidig med, at det procentvise Antal af alle disse ulykkelige, unormale Mennesker bliver større og større.

Det forekommer mig, at et rationelt tænkende Samfund virkelig har en Forpligtelse til at undersøge, hvad der er den egentlige Kilde til al denne Elendighed, og om denne Kilde kan stoppes til. Og det ved vi aldeles givet, thi det er uomtvisteligt, at den egentlige Kilde er Arv. Vi ved, at de, der har Sygdommen eller har Anlæg til Sygdom i forskellig Retning, uvægerlig, efter ganske bestemt fastslaaede Love, overfører den til deres Afkom. Det behøver man ikke at anvende megen Tid paa at erkende, hvis man blot vil studere den paa disse Omraader foreliggende Litteratur. Jeg skal tillade mig med nogle ganske faa og korte Citater at vise, hvad de mest sagkyndige siger om dette Spørgsmaal. Overlæge Geill siger: „Uden Disposition ingen Sindssygd om“, den er „i de allerfleste Tilfælde medfødt... oftest nedarvet“. „Intetsteds gør Arveligheden sig saa stærkt gældende som paa det nervøse Omraade“. Afdøde Overlæge Lange skriver: „Livets senere Perioder har deres mangfoldige Aarsager til Sindssygd om og Sygdomsformer, men numerisk tæller de tilsammen kun forholdsvis ringere mod Arvelighedens Indflydelse“. Han nævner blandt pubertetssindssyge nogle interessante Eksempler: „N. N., 16aarig Pige, Faderen Dranker, Moderen uheldbrede lig sindssyg, Søster Idiot, Broder opdraget paa Flakkebjerg“. „N. N., 19aarig Karl, Faderen Dranker, Moderen og to Søstre sindssyge“. Saaledes kunde jeg fortsætte; alle hans Eksempler viser det samme. Akkurat paa samme Vis forholder det sig med Epilepsien. Ja, vi har nogle Tusinde Epileptikere her i Landet, og for dem er det i hvert Fald ingen Spøg. Overlæge Hallager taler i sit Skrift i en Statistik om 136 gifte Epileptikere, som hver især var gift med en Ikke-Epileptiker; deraf er 62 Mænd og 74 Kvinder, og disse 136 Ægteskaber er Ophav til 553 Børn. Hvordan er det nu gaaet disse? Af disse Børn

døde i Barndommen af Krampe 195, af andre Sygdomme 27, dødfødte var 22, Epileptikere blandt de overlevende blev 78, Idioter 18, sindssyge 11, af andre Nervesygdomme led 97. Sunde var af det samlede Antal, 553, kun 105. Det vil sige, at de sunde Børns Antal var 19,3 pCt., medens de syges eller dodes var 80,7, og saa er det endda et Spørgsmaal, hvor meget der var ved de sunde Børn af disse Ægteskaber.

Akkurat paa samme Maade forholder det sig med Aandssvaghed. Den norske Læge Ragnar Vogt siger i sin Bog herom: Goddard har vist i en Række Tilfælde, hvorledes samtlige Børn af to aands svage selv kan lide af Aandssvaghed. En anden kendt, omhyggelig Forsker siger, at 80—90 pCt. af de aands svage har arvet deres Aandssvaghed. Det drejer sig her, hvor vi taler om det arvelige, om en hel lang Række sørgelige Sygdomme, som vi ganske rolig daglig ser paa at de belastede spreder ud i Samfundet, hvorved de skaber nye ulykkelige Mennesker. Blandt disse Sygdomme nævner Dr. Ragnar Vogt saadanne som Sct. Veits Dans, Einfingrethed, 6-Fingrethed, toleddede Fingre, Aandssvaghed, forskellige Slags Sindssygd omme, Epilepsi og Døvtumhed, foruden mange flere.

Alkoholismen er naturligvis ogsaa i høj Grad en Samfundsf are, hvis Betydning man langt fra endnu rigtig har Øjet oppe for. Jeg skal illustrere den ved at citere den bekendte Statistik — den er ikke ganske uangribelig — over Afkommet af 10 Drankerfamilier og 10 Ikke-Drankerfamilier. De 10 Drankerfamilier havde en Børneflokk paa ialt 57 Børn. Af disse døde de 25 straks i de første Maaneder, 6 var Idioter, 5 havde medfødte Misdannelser, 5 var tilbage i Væksten, 5 led af Epilepsi i Barndommen, og 1 havde Sct. Veitsdans. Af alle disse Børn var der kun 22, der var legemligt normale, og af disse 22 atter kun 10, som tillige var aandeligt normale, men der siges ikke noget om, at de var fremragende i nogen Henseende. Ganske anderledes gunstigt er Forholdet for de 10 Ikke-Drankerfamilier. De havde tilsammen 61 Børn, hvoraf 5 døde i de første Maaneder, 2 havde medfødte Misdannelser, 2 led af Sct. Veitsdans, og 2 havde langsom Aandsudvikling, medens 54 var legemligt normale, af dem de 50 desuden aandeligt normale. Det er klart nok, at naar man staar overfor saadanne Kendsgerninger, kan man ikke lukke Øjnene for, at paa dette Omraade er Samfundet endnu langt fra det rationelle. Det skulde bare være Svineavl eller Kvægopdrætning, det drejede sig om,